

Minge Schwigervatter, dä es vör kootem gestorve met sibbenensibbsig. Dä wor ene Lühbüggel, wie e immer säht. Ne Lühbüggel es enen Installateur, Sanitär, Heizung. Un hä saht op Deutsch immer wie die klassisch dat immer sage: Gas, Wasser, Schweiß.

Un mer sin doheim jet am Ömbaue, am Fröbele. Ich e bessche och met der Elektrik un mem Strom, do han ich kein Kadangs vür. Un hä säht: “Wat häs de dann do för en komische Zang?” Ich sage: “Dat es en ganz wichtige Zang. Wenn de keine Droht aanpacke wells, dann muss de met dä kromme Zang vörre dä Droht en die Steckdos friemele, fröbele un die Schruuv aantrecke, wo se hingehööt.”

Un do säht e: “Dat es doch en blöde Zang! Kanns doch gar nix met aanfange. Mir Lühbüggele, mir han vill bessere, größere, schwerere Zange. Dat es doch nor en Knispelszang.” Ich sag: “Wat es dat för en Zang?” Säht dä: “En Knispelszang!”

“Wat es dann en Knispelszang?” sag ich för dä. Säht e för mich: “Jo, do kanns de nor de Knispele vum Aasch met avtrecke.”

Karaschewski, Gero (57): *Der Lühbüggel*

mɪŋə 'ʃviːəfate dɛ ʔes foː koːtəm jəʃtoʊvə mit sibənən'zipsɪfɪ dɛ vɔ_ənə 'lyːbygəl vi_εɔ ʔime zɛ:t nə 'lyːbygəl ʔez_ənə 'ʔɪnstala.tøɔ nə zani'tøɔ haɪtʃʊŋk ʔʊn_εɔ za:t ʔop tyʃ ʔeme klasɪʃ dat ʔeme zaːʔe jas vase ʃviːsə nə ʔʊn mə zɪnt dɛ'heɪm jɛt ʔam 'ʔɔmbaʊə ʔam fʊə:sələ ʔɪf_ə besjə met:εɔ ʔox met:ə ʔe'lɛktɪk ʔʊm mɛm ʃʊbˌm do han_ɪfɪ kɛn ka'daŋs fyɛ ʔʊn hɛ zɛ:t t:ɛs:ə dan doː fœɹn 'koːmɪjə ʃʊaŋ ʔɪfɪ saːʔe dad_ɛs_ən jantʃ 'vɪftɪjə ʃʊaŋ vɛn dɛ kɛnə dʊo:t 'ʔaːnpakə vɛls dan mʊs tɛ met:ɛ kʊomə ʃʊaŋ fœʔe kans:ə dɛ dʊoːd_ɛn di 'ʃtɛkdoːs 'fɪiːmələ fʊə:sələ ʔʊn di ʃʊuːf 'ʔaːntʁɛkə vo:t 'hɪŋjəhøɔ ʊn_a zɛ:t_ə da_ɛs do_ən bløːdɛ ʃʊaŋ kans_ə jaː nɪks met 'ʔanfəŋə mɪɔ 'lyːbygələ mɪɔ ham fɪl bɛsəʔə gʊøːsəʔə ʃvɛːɔʔəʔə ʃʊaŋə dad_ɛs do nuɔ_ən 'knɪspɛlstʃaŋ ʔɪfɪ sax vad_ɛs tat fœɹn ʃʊaŋ zɛt:ɛ_ŋ 'knɪspɛlstʃaŋ vad_ɛs dan_ən 'knɪspɛlstʃaŋ za_ɪfɪ fœ dɛː zɛ:t:ɛ fœ mɪfɪ jo da kans:ə noɔ de knɪspələ fʊm ʔaːʃ met 'ʔaftʁɛkə